

formationen klart skal fremgå, at patienter og raske forsøgspersoner samt pårørende og værge på ethvert tidspunkt kan tilbagekalde sit samtykke. Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at der eventuelt som en konsekvens af det bebudede udvalgsarbejde om patientinformation og informeret samtykke er bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser også vedrørende disse lovfæstede krav til patientinformation.

Til nr. 7 og 8

De videnskabetiske komiteer får pligt til at følge proceduren for afgivelse af samtykke og skal herunder udvælge emner, hvor der især skal gøres en indsats med at følge sager til bunds, så det sikres, at samtykke virkelig er frit, udtrykkeligt og informeret.

Til nr. 9

I lovforslaget er det oprindeligt foreslået, at afgørelser i Den Centrale Videnskabetiske Komité (CVK) kan træffes ved almindeligt flertal, såfremt flertallet omfatter både videnskabelige medlemmer og lægmedlemmer. Dette svarer til de afstemningsregler, der i dag er fastsat i den centrale komité's forretningsorden. I forbindelse med 1. behandling af lovforslaget blev der imidlertid fra flere sider fremsat det synspunkt, at afstemningsreglerne burde strammes op, således at der kun kan træffes afgørelser ved almindeligt flertal, såfremt der i både lægmandsgruppen og i den videnskabelige gruppe er flertal.

Regeringen har vurderet dette synspunkt og har fundet det hensigtsmæssigt at stramme lovforslaget på dette punkt. Regeringen har her lagt vægt på, at afstemningsreglerne kun forventes anvendt i ganske særlige tilfælde, da der også i den centrale komité skal tilstræbes enighed i forbindelse med stillingtagen til indbragte projekters godkendelse. Det synes således velbegrundet at stille skærpede krav til sammensætningen af flertallet i de særlige tilfælde, hvor afgørelser træffes efter afstemning.

Med ændringsforslaget sker der en stramning af lovforslagets indførelse af afstemningsregler i CVK, således at afgørelser i CVK fremover kun kan træffes ved almindeligt flertal, såfremt flertallet udgøres af et flertal blandt så-

vel de videnskabelige medlemmer som blandt lægmedlemmerne i komiteen.

Til nr. 10 og 11

Med lov nr. 615 af 18. juli 1995, som trådte i kraft den 1. januar 1996, er der foretaget visse ændringer i lov om kommunernes styrelse, bl.a. vedrørende vederlæggelse af medlemmer, der uden at være medlem af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd deltager i varetagelsen af kommunale hverv. Regeringen har på denne baggrund fundet, at der i forhold til den i lovforslaget foreslåede bestemmelse er behov for en yderligere præcisering af reglerne om vederlæggelse i forbindelse med varetagelsen af medlemskab af en videnskabetisk komité.

Det skal bemærkes, at de anførte ændringer i vid udstrækning ikke tilsigter ændringer i adgangen til honorering af medlemmerne af de videnskabetiske komiteer i forhold til, hvad der i dag gælder. Der er således primært tale om en præcisering af lovgivningen på området set i lyset af de seneste ændringer i lov om kommunernes styrelse. Med ændringsforslaget om, at amterne får adgang til med et fast vederlag at honorere hvervet som formand og næstformand for de regionale videnskabetiske komiteer, er der dog tale om en ændring i forhold til gældende praksis på området. Med forslaget tildeles amterne således udvidede muligheder for en mere fleksibel indretning af vederlæggelsen af komitémedlemmerne set i forhold til forskelligheden i arbejdsbyrden i de enkelte komiteer.

Ændringsforslaget medfører ikke statslige eller kommunaløkonomiske konsekvenser af væsentlig betydning.

Med bestemmelsen i stk. 3 er der skabt hjemmel til, at amtsrådet kan beslutte at give formanden og næstformanden for en regional komité et fast årligt vederlag. Der er herved lagt vægt på, at formanden og næstformanden efter omstændighederne udfører et betydeligt forberedende arbejde i forbindelse med komiteernes møder. Der har med de hidtidige diætregler alene været hjemmel til at honorere det tidsforbrug, der er medgået til selve mødevirksomheden. Regeringen har fundet det hensigtsmæssigt, at de amtskommunale myndigheder på dette område får mere fleksible muligheder for at tilpasse vederlæggelsen til den aktuelle arbejdsbyrde.